

بسم الله الرحمن الرحيم

ای مسلمانان! این رمضان را آخرین رمضان زیر سایه شکست و وابستگی قرار دهید!

(ترجمه)

این صدودومین رمضان است که بدون خلافت و خلیفه و در زیر سایه شکست و وابستگی دولت‌های استعماری به سر می‌بریم. این بهترین امت را چه شده است؟! آیا تعدادش کم است یا نیرویش ضعیف شده که نمی‌تواند حمله صلیبی مدرن در لباس سکولاریزم و دیموکراسی را دفع و بر دشمنان خود حمله کرده و یا تیر خونینی بسوی شان پرتاب نماید که بوسیله آن، جرمه‌های شان را در هم شکسته، تجاوزگران را بیرون رانده و سرزمین‌ها را از پلیدی نظام سرمایه‌داری صلیبی پاک سازد؟! راز شکست این امت و وابستگی آن برای دشمنی که نابودگر دولت، متلاشی‌گر گوشت و پوست، قاتل فرزندان و چپاول‌گر اموال و دارائی‌های وی است، چه می‌باشد؟!

این امت به مصیبت‌ها گرفتار شده و همه این را دانسته؛ ولی راه علاج آن را نمی‌دانند؛ اما آن‌که این درد را احساس کرد، به عقب‌ماندگی این امت و سبب آن تأمل کرد و در پی آن شد تا علت را جویا شود، تاریخ و میراث این امت را بررسی کرد که در گذشته چگونه بوده و تا کجا رسیده؟ وی دانست که این امت، بهترین و بزرگترین امت بوده که دارای بزرگترین دولت، مترقی‌ترین تمدن، گسترده‌ترین فرهنگ و عمیق‌ترین فکره و اندیشه بود، هزارویصدسال بر سه قاره جهان فرمانروائی کرده و در نتیجه، این فرد به تحقیق و بررسی خود ادامه داد و رمز نهضت و رنسانس امت و سبب سقوط آن را تحقیق کرده، به مبدأ و اصلش رهنمود شد و پوشش‌های فکری و ابهاماتی که پیرامون آن را احاطه کرده بود، بخاطر پاک و صاف کردن فکره خود کنار زد و سپس در جستجوی طریقه خود شد تا آن‌که آن را صحیح و درست دریافت و ارتباط بین فکره و طریقه را دانسته و به این نتیجه رسید که بین فکره و طریقه یک ارتباط لاینفک و جدانشدنی است؛ لذا یک تشکیل حزبی مبدئی را شکل داد که به مرور زمان رشد کرد و توسعه یافت و در نتیجه به یک حرکت و جنبش تحریری کامل مبدل گشت! به فضل و توفیق الله سبحانه و تعالی بر احدی پنهان نیست که این حزب به سوی خلافت بر منهج نبوت دعوت می‌کند. پس کسی‌که به الله سبحانه و تعالی ایمان و اخلاص داشته و در پی نجات امت است، باید به این حزب پیوسته و نصرتش دهد تا از گناه ساکت نشستن و از گناه این‌که بیعتی در گردنش نیست، رهایی یافته و به مرگ جاهلیت نرسد.

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَ الْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ [بقره: 185]

ترجمه: ماه رمضان است که قرآن در آن نازل شده است تا مردم را رهنمائی کند و نشانه‌ها و آیات روشنی از ارشاد (به حق و حقیقت) باشد و (میان حق و باطل در همه ادوار) جدائی افکند. پس هرکه از شما (فرا رسیدن) این ماه را دریابد، باید که آن را روزه بدارد.

الله سبحانه و تعالی این ماه را با نازل کردن قرآن، مبارک گشته است! انگار روزه را بدان خاطر فرض کرده تا شکرانه‌ای برای گرامی داشت مان توسط قرآن هدایت‌گر باشد. لذا الله سبحانه و تعالی حمل قرآن و رساندن آن را برای عموم مردم بر هر مؤمن واجب کرده تا مردم را به خواست الله سبحانه و تعالی از گمراهی نجات داده و از تاریکی‌های جهل و نادانی بسوی روشنائی بیرون گرداند و اکتفاء کردن به روزه و تعطیل کردن حمل قرآن و دعوت بسوی تطبیق آن طبق منهج نبوت کار ناروائی است؛ زیرا رسول الله صلی الله علیه و سلم قرآن را برای عموم مردم حمل کرده، دولتش را تأسیس و احکام آن را، که جدا کننده بین حق و باطل است، تطبیق کردند و این عملکرد رسول الله صلی الله علیه و سلم برای همگان الگو و نمونه است. بنابر این، یک مسلمان چگونه راضی به تطبیق احکام غیر قرآن شده، قوانینی غیر از آن را وضع کرده و رهبری مردم خیالی را قبول می‌کند و سیادت و رهبری شریعت فرض شده بسان فرض روزه، نماز، زکات و حج را قبول نمی‌کند؟!

ماه رمضان؛ ماه جهاد، فتوحات و پیروزی هاست! گویا الله سبحانه و تعالی خواست تا نخستین معرکه و جنگ مسلمانان در این ماه باشد و روزه در سال دوم هجری در همین ماه همراه با جنگ بدر فرض گردید تا نظر مسلمانان را جلب کند که روزه و جهاد هر دو فرض بوده و از یکدیگر تفاوتی ندارند! تنها اکتفاء کردن به این‌که روزه امتناع و خودداری از خوردن و نوشیدن است، معنایی ندارد؛ بلکه با عبادت بزرگ یعنی جهاد فی سبیل الله قرینه شده است. مسلمانان صدر اسلام این را

درک نموده و در ماه رمضان جهاد را تعطیل نکردند؛ بلکه به پیروزی‌ها و فتوحات بزرگی نایل شدند! جنگ بدر، فتح مکه، جنگ قادسیه، فتح اندلس، جنگ زلاقة، عین جالوت، حطین و بدنبالش آزاد کردن بیت المقدس، جنگ قادسیه، جنگ بلاط الشهداء نزدیک پاریس، فتح عموریه و آنقره همه و همه در ماه رمضان انجام شد! رمضان، ماه خواب و پهن کردن سفره در وقت افطار و سحری، خورد و نوش، خوش‌گذرانی و تماشای فیلم‌ها نیست... بلکه رمضان، ماه روزه و جهاد و قیام شب و قرائت قرآن است.

اوامر شرعی صریح در قرآن و احادیث مبارکه در کتب صحیح و سیرت نبوی و اجماع صحابه، که منابع و مصادر شرعی هستند، فقط برای امت اسلامی تحقق شدنی است. این اوامر شرعی و مصادر صحیح در کنار حقائق تاریخ امت اصیل، همه به وجوب کار و فعالیت برای تأسیس دولت خلافت و تطبیق اسلام تأکید دارند. مبدأ اصیل، پیروان خود را ملزم می‌سازد تا خودشان را منحصر و حبس در داخل نکنند؛ بلکه باید با تمام جریانات و افکار به مبارزه بپردازند تا هیچ سیادت و رهبری غیر از مبدأ خودشان باقی نماند و فقط مبدأ و نظام خود را بر خود تطبیق کنند و به قوانین وضعی و صنانشناخته شده بیگانگان پشت کرده و ارزش قائل نشوند.

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ [نساء: 65]

ترجمه: اما، نه! به پروردگارت قسم که آنان مؤمن بشمار نمی‌آیند تا تو را در اختلافات و درگیری‌های خود به داورى نطلبند.

واقعیت کنونی مسلمانان، از آن‌ها تقاضا می‌کند که برای تأسیس خلافت، که هیچ راه نجات و نهضتی جز آن نیست، فعالیت کنند و هرکسی را که قلب سلیم و گوش شنوا دارد، متذکر می‌شود که باید برای اقامه خلافت، یعنی تنها ناجی امت دست به کار شود تا بواسطه آن امت را نجات دهد.

آری، بر امت مسلمان واجب است که همه بشریت را از آتش سرمایه‌داری ظالم نجات دهند! یقیناً که بر دوش امت امانت آزادسازی جهان از کفر، ستم، گمراهی و بردگی و خوردن اموال‌شان به باطل تحت نام آزادی ملکیت و انداختن شان به باتلاق رذالت تحت نام آزادی شخصی و دیموکراسی و حقوق انسان گذاشته شده است.

﴿وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ [بقره: 143]

ترجمه: بی‌گمان شما را امت وسط نموده ایم (نه در دین افراط کنید و نه تفریط) تا گواهانی بر مردم باشید.

ماه رمضان تحت الشعاع جو ایمان قرار گرفته و تقوا و روابط معنوی بر آن حاکم است! تقوا صله و پیوند مسلمان با پروردگارش بوده و این از حکمت روزه است.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [بقره: 183]

ترجمه: ای کسانی که ایمان آورده اید! بر شما روزه واجب شده است، همانگونه که بر کسانی که پیش از شما بوده اند واجب بوده تا باشد که پرهیزگار شوید!

این جو و فضای ایمانی، فرد مسلمان را برای قیام به اعمال صالحه تحریک کرده و وی را دعوت می‌کند که از نخستین امر شروع کند و نخستین امر، نردبان ارزش‌هاست؛ یعنی خلافت راشد که از نخستین اولویت‌ها است؛ زیرا به واسطه آن سایر احکام تطبیق و تمام واجبات و مسئولیت‌ها اقامه شده، اموال، ارزش‌ها و سرزمین‌ها حمایت و حفاظت می‌شود. بر ما لازم است که از تذکیر و یادآوری مسلمانان نسبت به نخستین اولویت‌ها خسته و درمانده نشویم؛ زیرا فرد مسلمان به انجام نیکی و ادای مسئولیت در برابر دیگران و مساعدت و همکاری محتاجان و قربانی کردن در راه تحقق اهداف خود مکلف و مسئول بوده و عادت دارد و آنگاه که یک رهبری مخلص و آگاه امورشان را به عهده گیرد، معجزات را تحقق خواهند بخشید.

امت اسلامی یک امت اصیل و بسیار بخشنده بوده و هر قدر که برایش گرسنگی، خستگی و ضعف و ظلم دامنگیر شود، قیام کرده و بسان سیل خروشان می‌خروشد. چه مصیبت‌هایی که در زمان صلیبیان و مغولان برایش نرسید؛ اما قیام کرد، مجدداً بزرگترین دولت گردید و با وجود آنچه اکنون برایش رسیده، هنوز جان در بدن داشته حتی دولت‌های بزرگ در

میادین جنگ شکست خورده و نزدیک است که این امت، بساط امریکا را برهم چیده و دولت‌های غرب را با انقلاب علیه نظام‌های مزدور حاکم در سرزمین‌های اسلامی سرنگون کند؛ زیرا آگاهی امت افزون شده، اگرچه تا کنون کامل نگشته؛ اما بزودی کامل خواهد گشت! به دلیل این‌که این امت، بهترین امت است که برای رهنمائی مردم آفریده شده، از استوارترین مبدأ برخوردارست، آگاهترین حزب را از میان فرزندان خود به همراه دارد و به خواست الله سبحانه و تعالی پیروز خواهد گشت!

نویسنده: أسعد منصور

برگرفته از شماره 435

جریده الرایه

مترجم: محمد مزمل